

Agata Budzyńska, Wiosna

Powiedziałeś: "idę walczyć" i zostałam sama
W domu pełnym dziwnych, smutnych niespodzianek
Powtarzałeś: "idę, lecz pamiętaj, że jestem
A tym którzy przyjdą powiedz, że odszedłem aby walczyć"
Tłumaczyłeś: "odchodzę aby nasze dziecko
Nie musiało nigdy bawić się wojną"
Przyrzekałeś: "powrócę kiedy w naszym sadzie
Zakwitnie drzewo wolne, wierz, powrócę".
W moim domu smutek
Czekam wciąż przy oknie
I co noc cię żegnam
I co noc całuję
I pozwalam ci odejść
I tak bardzo żałuję
Bo mówiłeś, że wiosna jest po to aby kochać
Aby przynieść wiarę i nowe siły ludziom
A mówiłeś, że wiosną najwięcej jest powrotów
Że powracają ptaki, że powracają ludzie
I w tę wiosnę cię czekam
I w tę wiosnę wierzę
I tak bardzo cię pragnę
I tak bardzo się boję
Ty wierzyłeś, że wiosną
Przyjdzie wreszcie wielka burza
Że rozgoni chmury
Co nad naszym domem
Ty wierzyłeś, że wiosną
Zwycięży wreszcie prawda
Że będziesz mógł powiedzieć
Jestem wolny